

curier economic legislativ

SUPLIMENT LA REVISTA ECONOMICĂ, Nr. 20/41 1978

PROBLEME ÎN ACTIVITATEA CONSILIILOR POPULARE ȘI COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

Fondul funciar proprietate C. A. P. — aspecte juridice

În activitatea complexă a consiliilor populare și a cooperativelor agricole de producție se ridică, zi de zi, unele probleme juridico-economice ale căror rezolvări sînt date de normele de drept ale statului nostru. Pentru a veni în întîmpinarea soluționării unora dintre acestea, în numărul de față publicăm un grupaj de articole pe tema enunțată.

DOVEDIREA DREPTULUI DE PROPRIETATE ASUPRA UNUI TEREN REVENDICAT DE CĂTRE C.A.P.

În temeiul art. 5 din Statutul C.A.P. și decizia civilă a Tribunalului Suprem nr. 31 din 25 aprilie 1974, în cazul acțiunii în revendicare a unui teren, cooperativa agricolă de producție trebuie să administreze probe din care să rezulte dreptul său de proprietate.

În cazul terenurilor cooperativizate pînă la primul Congres al U.N.C.A.P., care a avut loc în anul 1966, C.A.P. își poate dovedi dreptul de proprietate prin probe — extras din registrul agricol etc. — din care să rezulte că terenul, obiect al revendicării, s-a găsit în posesia (exclusivă sau în comun cu alte persoane) unui membru al său, la data cînd acesta a fost primit în cooperativă.

În cazul terenurilor cooperativizate

după congresul amintit mai sus, C.A.P. își poate dovedi dreptul de proprietate prin probe din care să rezulte că terenul revendicat s-a găsit în proprietatea unui membru al său la data dobîndirii acestei calități, ori că l-a dobîndit pe cale de moștenire legală, sau alt mijloc legal, posterior dobîndirii calității de operator.

În situațiile în care anumite terenuri aflate în posesia unei cooperative agricole de producție, nu au devenit proprietatea acesteia prin cooperativizare, nu trebuie neapărat ajuns la deducția lipsei de titlu în deținerea lor de către cooperativă. Aceasta le poate stăpîni fie prin comasare conform Legii nr. 59/1974 sau a fostului Decret nr. 151/1950, fie prin preluare în folosință potrivit Decretului nr. 115/1959 sau al Legii. În astfel de situații, în cazul acțiunilor în revendicare a unor terenuri de la C.A.P., instanțele sînt

obligate — pe baza rolului activ — să ceară relații comitetelor executive ale consiliilor populare comunal și județean, precum și direcției generale pentru agricultură și industrie alimentară fără însă a li se substitui în exercitarea controlului legalității, care este de resort exclusiv administrativ.

REGIMUL JURIDIC AL OPERAȚIUNILOR DE SCHIMB ȘI COMASAREA DE TERENURI

Din conținutul Legii nr. 59/1974 privind fondul funciar rezultă că legalitatea operațiunilor de comasare, care au un vădit caracter administrativ, scapă de sub cenzura instanțelor judecătorești, iar acțiunea în revendicare a unui teren este inadmisibilă de îndată ce terenul respectiv a fost inclus în perimetrul comasat al unei organizații socialiste agricole. În cadrul acestor operațiuni, un act de schimb de terenuri nu poate fi luat în considerare în mod izolat, ci ca o consecință obligatorie a aprobării actului de comasare. Actul de comasare nu trebuie să fie neapărat un rezultat al voinței ambelor părți nici chiar sub aspectul formal al schimbului care îl materializează și care este opozabil față de terți prin simpla aprobare dată de către

STIMAȚI
CITITORI!

Pentru a vă asigura primirea cu regularitate în '79 a revistei, a suplimentului și a cărților pe care le edităm decupați, completați și expediați pe adresa redacției formularul de comandă din pagina 15.

organul de resort competent al administrației de stat cu privire la operațiunea de schimb, conform legii.

Proprietarul al cărui teren a constituit obiectul unei asemenea comasări este îndreptățit să primească un alt teren în schimb, adresându-se în acest scop organelor administrative.

În astfel de cazuri — schimb și comasare — controlul judiciar este limitat la o simplă constatare, în sensul că se poate cere instanței să verifice pe bază de probe și să stabilească dacă au intervenit sau nu operațiunile respective — dovada putându-se face prin evidențele existente la organizația socialistă în perimetrul căreia au intrat terenurile constituind obiectul schimbului ca urmare a comasării, precum și prin datele de care dispun organele administrative locale, inclusiv direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară rămânând ca acțiunea în revendicare să fie respinsă de îndată ce, în aceste condiții, se reține efectuarea comasării. Această intrucit, așa după cum am relatat acolo de trecere a unor terenuri în patrimoniul organizațiilor agricole socialiste pe calea comasării sînt supuse numai controlului administrativ al organelor administrative competente.

DESPĂGUBIRILE CE SE CUVIN C.A.P. PENTRU TERENURILE SCOASE DIN PRODUCȚIE

În Legea nr. 59/1974, cu privire la fondul funciar, la anexa nr. 3, se prevede că beneficiarii terenurilor scoase din producție pentru alte scopuri decît producția agricolă vegetală, datorează anumite tarife pe care le cuprind în devizele de lucrări ce se efectuează pe terenurile respective.

Tarifele de deviz reprezintă atît taxa de protecție a terenurilor, cît și despăgubirile ce se cuvin proprietarilor de teren, despăgubiri ce se plătesc, atît în caz de expropriere, cît și atunci cînd terenurile sînt scoase temporar din producție.

În cazul terenurilor scoase temporar din producție pentru lipsa de folosință, cooperativelor agricole de producție proprietare li se cuvin despăgubiri, după cum urmează :

Clasa de calitate	lei/ha anual
— clasa I	4.500
— clasa a II-a	3.750
— clasa a III-a	3.000
— clasa a IV-a	1.750
— clasa a V-a	1.000

Unitățile socialiste beneficiare vor mai plăti — după caz — proprietarilor de terenuri :

— valoarea producției calculată pe baza producției medii planificate la ha în unitatea respectivă în acel an, în cazul cînd ocuparea terenului se face înainte de recoltarea producției ;

— valoarea de înlocuire a investițiilor ;

— valoarea de înlocuire a plantațiilor viti-pomicole și arbuștilor fructiferi ;

— valoarea regenerării pajiștilor folosite.

Din cauza neîncheierii unor contracte cu beneficiarii prin care să se stabilească suprafețele de terenuri, clasele, termenele de redare în producție, modul de reamenajare, precum și sumele legal datorate, cooperativelor agricole de producție au fost prejudiciate.

Pentru preîntîmpinarea acestor situații Conducerea Uniunii Naționale a elaborat contractul model privind folosința temporară a terenurilor agricole folosite în alte scopuri decît producția agricolă vegetală trimis cu adresa nr. 59 din 25 august 1978, cu indicația ca organele agricole județene și conducerile unităților agricole cooperatiste să analizeze situația privitoare la scoaterea temporară de terenuri din circuitul agricol, îndrumînd cooperativelor agricole de producție să încheie contracte cu beneficiarii, potrivit modelului de contract sus-menționat.

POSESIA DE BUNĂ CREDINȚĂ NU OPEREAZĂ ÎN CAZUL COOPERATORILOR CARE FOLOSESC TERENURI NESTATUTAR DE LA COOPERATIVA AGRICOLĂ

Potrivit art. 483 din Codul civil, posesorul unui teren, de bună credință, în sensul că îl folosește conștient fiindcă face acest fapt în baza unui drept, dacă se constată ulterior că posesia este nelegală, nu poate fi obligat la plata despăgubirilor pentru produsele — fructele — culese în timpul folosirii de bună credință.

Restituirea contravalorii devine obligatorie numai din momentul în care buna-credință a încetat, situație în care coincide cu data la care a cunoscut viciul titlului pe baza căruia posedă. Exemplu, data introducerii, împotriva posesorului a unei acțiuni

în revendicare, marchează începutul relei credințe, dacă continuă să folosească terenul respectiv.

Cooperatorul agricol care deține în folosință, de la cooperativa agricolă de producție al cărui membru este, o anumită suprafață de teren, în mod nestatutar, nu se va putea prevala de prevederile Codului civil. Buna-credință este exclusă în cazul cooperatorilor care încalcă normele statutare, respectiv prevederile art. 4 ce dau dreptul la deținerea în folosință numai a acelor terenuri care au fost atribuite la început de an, ca lot în folosință, de către adunarea generală, în afara cooperatorilor pensionari care pot deține în folosință, fără atribuire anuală, loturile de teren ce le-au deținut în mod statutar la data pensionării.

Invocarea necunoașterii statutului ori a faptului că lotul în folosință s-a atribuit pentru un an, nu este de natură să înlăture culpa. Eroarea de drept, respectiv necunoașterea legii nu duce la exonerarea de răspundere.

PLATA TARIFULUI PENTRU ÎNȚEȚINEREA AMENAJĂRILOR INTERIOARE PENTRU IRIGAT

Potrivit art. 32 din Legea nr. 7/1974, unitățile socialiste care au în administrare amenajări de irigații și alte lucrări de îmbunătățiri funciare, răspund de exploatarea, întreținerea și paza acestora, pentru asigurarea funcționării lor la parametrii stabiliți prin documentațiile aprobate.

Lucrările de întreținere a amenajărilor interioare de irigații aflate în administrarea unităților de stat sau cooperatiste se pot executa contra plată, de către întreprinderile de exploatare a lucrărilor de îmbunătățiri funciare, pe bază de contract economic.

Tariful datorat pentru executarea acestor lucrări este anual și indivizibil. Prin urmare, tariful nu se poate diminua nici în raport cu momentul intrării în funcție a sistemului de irigații și nici în funcție de numărul de udări efectuat sau cantitatea de apă utilizată într-un an. Această soluție corespunde cu caracterul indivizibil al tarifului stabilit de lege și este menit să asigure fondurile necesare pentru realizarea lucrărilor de întreținere a amenajărilor interioare (Decizia PAS nr. 3844 din 30 decembrie 1977).

INTELESUL NOȚIUNII DE CURTE

Prin Decizia de speță nr. 2079/1971 a Secției civile a Tribunalului Suprem s-a statuat că noțiunea de teren, de sub casă, construcții gospodărești și curtea în suprafață de cel mult 250 m.p. folosită, în art. 5 din Statutul C.A.P., vizează atit suprafața pe care se află casa de locuit și construcțiile gospodărești anexe, cît și curtea împrejmuitoare, chiar dacă o parte din această curte ar fi rezervată accesului la casa de locuit sau construcțiile gospodărești, fie pentru depozitarea unor unelte și materiale, fie pentru cultivarea ei, în vederea satisfacerii nevoilor gospodărești.

Esențial în definiția noțiunii de curte este afecțiunea dată de membrii cooperatori și care trebuie să fie apreciată în funcție de utilitatea ce se dă în mod obișnuit suprafeței împrejmuitoare a casei de locuit și construcțiilor anexe.

TEMEIUL JURIDIC AL ACTULUI DE ATRIBUIRE A LOTULUI DE TEREN ÎN FOLOSINȚĂ PERSONALĂ — PERSOANE ÎNDREPTĂȚITE

Potrivit art. 4 din Statutul C.A.P., adunarea generală poate atribui, anual, lot în folosință fiecărei persoane care :

— este cooperador și a realizat în anul anterior volumul de muncă stabilit, în perioadele de timp, potrivit cerințelor producției ;

— este cooperador și lucrează, cu aprobarea adunării generale, în asociațiile economice intercooperatiste, asociații cu unități de stat sau ale cooperativei de consum, la care cooperativa s-a asociat ;

— este cooperador, încadrat permanent, cu aprobarea adunării generale a cooperativei agricole de producție, la întreprinderea agricolă de stat și lucrează direct în sectoarele de producție ale acestei unități ;

— este mecanizator sau mecanic agricol al stațiunii pentru mecanizarea agriculturii și lucrează în cooperativa agricolă ;

— este specialist agricol, lucrează în cooperativa agricolă și locuiește în localitatea în care își are sediul cooperativa.

Prin același articol, s-a prevăzut dreptul adunării generale de a hotărî,

de la caz la caz, menținerea sau atribuirea de loturi în folosință personală și cooperadorilor care, din cauza unor situații deosebite, cum ar fi, incapacitate de muncă, femeii cu mulți copii minori și altele, nu au putut munci ori, deși au muncit, nu au putut realiza volumul de muncă stabilit de adunarea generală.

Cooperatorii care ies la pensie păstrează dreptul de folosință asupra lotului pe care l-au deținut la data pensionării, în condițiile prevăzute de statut.

NATURA ȘI TEMEIUL JURIDIC AL LOCULUI DE CASĂ ACORDAT DE C.A.P. ȘI A CREDITULUI PENTRU CONSTRUCȚII

În art. 6 din Statutul C.A.P. se prevede că adunarea generală poate da în proprietate personală, cu plată, locuri de casă în suprafață de cel mult 250 mp, din terenuri proprietatea cooperativei agricole de producție situate în perimetrul delimitat de planul de sistematizare a localității respective, membrilor cooperativei și persoanelor încadrate de aceasta cu contract de muncă pe durată nedeterminată, care doresc să-și construiască o locuință și care nu au loc de casă în proprietate personală. În aceleași condiții se pot atribui locuri de casă specialiștilor și mecanizatorilor care lucrează în cooperativă și doresc să se stabilească în localitatea respectivă.

Prin Decretul nr. 92 din 16.IV.1977,

STABILIREA VECHIMII ÎN MUNCĂ PENTRU COOPERADORII AGRICOLI ÎN VEDEREA OBTINERII PENSIEI

Potrivit art. 13 din Legea nr. 4/1977 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale pentru membrii C.A.P. vechimea în muncă pentru dreptul la pensie se compune din toți anii în care cooperadorul a lucrat cel puțin 200 zile calendaristice în unitatea agricolă cooperatistă. De la această regulă legiuitorul a prevăzut următoarele excepții, și anume :

a. — potrivit art. 14 din lege, constituie vechime în muncă și anii în

s-a stabilit că persoanele care doresc să-și construiască locuințe proprietate personală, pot obține credite de la stat, în condiții avantajoase, mărirea acestora, fiind în funcție de tipul construcțiilor și anume :

— pentru locuințele de tipul celor ce se execută din fondul statului se pot obține credite în sumă de 41.500 lei pentru o locuință cu o cameră ; 64.000 lei pentru o locuință cu 2 camere ; 81.000 lei pentru o locuință cu 3 camere ; 91.500 lei pentru o locuință cu 4 camere și 105.000 pentru locuința cu 5 camere. La cererea beneficiarului, aceste plafoane se pot majora cu 3% pentru locuințele ce se construiesc în zonele cu gradul 8 seismic și cu 10% în cel cu gradul 9 seismic.

— persoanele încadrate cu contract de muncă și pensionarii domiciliați în municipiile, orașele și localitățile componente ale acestora care își construiesc locuințe proprietate personală în regie, pot obține în acest scop un credit în sumă de 35.000 lei, rambursabil într-o perioadă de 20 ani.

— în aceleași condiții și la același nivel pot obține credit și persoanele încadrate în muncă pe bază de contract, în mediul rural, precum și membrii organizațiilor cooperatiste și al celor obștești care nu au locuință proprietate personală în comunele în care-și au locul de muncă (a se vedea și art. 25 alin. 3 și art. 63 din Legea nr. 4/1973).

Asigurările sociale ale țărănimii cooperatiste

care cooperadorul a lucrat mai puțin de 200 zile calendaristice anuale, dacă acesta și-a îndeplinit obligațiile stabilite și a efectuat volumul de muncă prevăzut pentru realizarea sarcinilor din planul de producție, de venituri și cheltuieli pe anul respectiv ;

b. — se consideră vechime în muncă timpul în care cooperadorul își îndeplinește obligațiile militare, urmează cursuri de pregătire, specializare sau perfecționare la care a fost trimis de cooperativă, a fost în concediu de sarcină și lehzuzie, dacă în restul anului a lucrat un număr de zile calendaristice proporțional cu aceste perioade

sau, după caz, a îndeplinit celelalte obligații menționate la lit. a ;

c. — în art. 14 din lege se prevede că se consideră vechime în muncă, pentru a primi pensie din sistemul agriculturii cooperatiste, și perioada de timp în care cooperatorul a lucrat în cooperativă pe bază de contract sau într-o unitate socialistă de stat, dacă în acest din urmă caz, persoana în cauză are cel puțin 5 ani vechime în unitatea agricolă cooperatistă. Perioada lucrată pe bază de contract se cumulează cu cea lucrată la cooperativă numai atunci când perioada respectivă nu-i dă dreptul la pensie în cadrul asigurărilor sociale de stat.

DREPTUL COOPERATORILOR AGRICOLI LA INDEMNIZAȚIE PENTRU COPII

În art. 33 din Legea nr. 4 din 30 iunie 1977 se prevede că familiilor de cooperatori, din care cel puțin unul din soți lucrează într-o unitate agricolă cooperatistă, li se acordă o indemnizație de 50 lei, pe lună, pentru fiecare copil în vîrstă de pînă la 16 ani împliniți, aflat în întreținerea acestora. Indemnizația de 50 lei pe lună, se majorează cu :

- 20 lei pentru al șaselea copil ;
- 30 lei pentru al șaptelea copil ;
- 40 lei pentru al optulea copil ;
- 50 lei pentru al nouălea copil și următorii.

Indemnizația se acordă în luna în care cel puțin unul din soți a lucrat cel puțin 15 zile și a realizat sarcinile de producție, în conformitate cu normele de muncă stabilite. Indemnizația se acordă și în perioada în care unul dintre soți beneficiază de indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă.

Au dreptul la indemnizație și familiile cu copii, în care soții sînt pensionari ai cooperativelor agricole de producție.

CONDIȚIILE ÎN CARE PERSOANELE CARE LUCREAZĂ ÎN C.A.P. POT PRIMI DOUĂ PENSII

Potrivit art. 8 din Legea nr. 4 și art. 4 din Legea nr. 5, ambele din 30 iunie 1977, persoanele care primesc pensie din sectorul asigurărilor sociale de stat sau din alte sectoare cu sisteme proprii de pensionare, pot primi și pensia cuvenită în baza Le-

gii nr. 4 pentru vechimea în muncă în unitățile agricole cooperatiste, iar persoanele cu gospodării individuale din zonele necooperativizate și pensia cuvenită în baza Legii nr. 5 pentru perioada în care au contribuit la constituirea fondului de pensii și în raport cu valoarea produselor livrate la fondul de stat.

Condiția pentru ambele categorii de persoane prevăzute de legiuitor, este ca suma rezultată din pensiile cumulate să nu depășească nivelul pensiei de asigurări sociale ce s-ar fi cuvenit persoanei respective, în cazul în care întreaga activitate pentru care primește cele două categorii de pensii, ar fi fost prestată într-o unitate de stat. În cazul în care, prin cumulul celor două pensii se depășește acest nivel, pensiile se vor reduce în mod proporțional.

POSSIBILITATEA CONTINUĂRII ACTIVITĂȚII ÎN UNITĂȚILE AGRICOLE COOPERATISTE ȘI DUPĂ ÎMPLINIREA VÎRSTEI DE PENSIONARE

Potrivit art. 8 din Legea nr. 3/1977, privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistență socială, persoanele încadrate în muncă care doresc să continue activitatea și după împlinirea vîrstei de 62 ani bărbații și 57 ani femeile, pot cere cu 3 luni înainte de împlinirea acestei vîrste, ca unitatea să le mențină în muncă. În cazul în care unitatea nu aprobă cererea, persoanele interesate se pot adresa orga-

nulul ierarhic superior, care poate decide menținerea în muncă, în aceeași unitate, ori într-o altă unitate subordonată sau înscrierea la pensie.

Pentru a crea aceeași posibilitate și persoanelor care au ieșit la pensie înainte de apariția Legii nr. 3/1977, Ministerul Muncii a precizat, ministerelor și persoanelor interesate (avem în vedere adresa nr. 90.539 din 11 februarie 1978 și altele), că pot fi menținuți în muncă și după 1 ianuarie 1978, pînă la împlinirea vîrstei de 70 de ani pensionarii care au fost înscriși la pensie înainte de 1 iulie 1977, dacă se află în muncă la acea dată și au continuat activitatea pînă la 31 decembrie 1977. Pe timpul cît lucrează persoanele în cauză au dreptul să primească numai retribuția corespunzătoare muncii prestate fără pensie.

În baza legii menționate și a indicațiilor date de Ministerul Muncii, cu nr. 12284 din 11 iulie 1978, conducerea Uniunii Naționale a precizat prin instrucțiunile nr. 266 din 28 iulie 1978 că întrucît persoanele care au împlinit vîrsta de pensionare prevăzută de lege pot fi menținute în muncă pînă la vîrsta de 70 ani, în situațiile în care încadrarea la unitățile agricole cooperatiste se face pe bază de contract de muncă, în activitate permanentă, unitățile care încadrează pensionari în aceste condiții sînt obligate să anunțe de îndată, oficiile de asigurări sociale și pensii în vederea suspendării plății pensiei.

ÎN ATENȚIA DEȚINĂTORILOR DE ANVELOPE DISPONIBILE

S.I.R.D.S.C. Orșova solicită anvelope de dimensiuni 900 / 20, 825 / 20, 750 / 20 și 650 / 16.

Unitățile care posedă și pot oferi asemenea anvelope sînt rugate să comunice în scris sau telefonic Secției întreținere reparații drumuri și siguranța circulației Orșova, str. Gării nr. 9 — telefon 61451, 61452, 61453 sau telex nr. 42.617.

Atribuțiile consiliilor populare privind activitatea cooperativelor agricole de producție

Sarcinile mari ale actualei etape de dezvoltare a societății noastre impun sporirea continuă a competenței și răspunderii consiliilor populare — organe locale ale puterii de stat — și a comitetelor executive, respectiv a birourilor executive — organe locale ale administrației de stat — în conducerea unitară a întregii agriculturi, pentru asigurarea dezvoltării acestei ramuri de bază a economiei naționale pe raza fiecărei unități administrativ-teritoriale.

În conformitate cu art. 1 din Legea nr. 6/1974, consiliile populare și comitetele, respectiv birourile lor executive, poartă întreaga răspundere pentru realizarea sarcinilor stabilite prin planul de stat cu privire la producția agricolă în unitățile administrativ-teritoriale în care au fost alese. Desigur că prevederea legală pe care am citat-o mai sus se referă în primul rând și cu precădere la răspunderea moral-politică pe care o are fiecare organ în sistemul de organizare a statului socialist, și fiecare membru al acestui organ. Dar norma legală la care ne referim poate constitui prin coroborarea sa cu alte prevederi legale și temelul unei răspunderi juridice a membrilor acestor organe care nu-și îndeplinesc propriile sarcini.

● În ce privește folosirea rațională a fondului funciar, stabilirea și respectarea structurii culturilor, comitetele, respectiv birourile executive ale consiliilor populare, au următoarele atribuții principale :

— asigură, împreună cu conducerea C.A.P. identificarea tuturor suprafețelor de terenuri ;

— controlează ca unitățile agricole, inclusiv C.A.P., să asigure exploatarea rațională a suprafețelor amenajate pentru irigații ; să respecte structura culturilor și să execute lucrările de întreținere ;

— controlează ca scoaterea din circuitul agricol a terenurilor să se facă numai în condițiile prevăzute de lege, iar redarea în circuitul agricol a celor scoase temporar să se facă la termenul stabilit ;

— exercită controlul și ia măsuri în vederea bunei organizări și completei folosire a pajiștilor.

● Cu privire la activitatea de planificare în agricultură, comitetele, res-

pectiv birourile executive ale consiliilor populare au următoarele atribuții :

— elaborează proiectul de plan pentru producția agricolă al unității administrativ-teritoriale, înglobând și planul cooperativei agricole de producție ;

— urmărește folosirea cu eficiență maximă a resurselor materiale și umane ;

— urmărește și răspunde împreună cu conducerea C.A.P. de realizarea livrărilor la fondul de stat, a cantităților de produse vegetale și animale prevăzute în plan ;

— urmărește permanent și analizează periodic stadiul realizării planului în profil teritorial, preocupându-se și de modul de executare a sarcinilor de plan ale cooperativei agricole de producție ;

— controlează activitatea de realizare a tuturor investițiilor din domeniul agriculturii, din unitatea administrativ-teritorială respectivă, deci și a celor din cadrul C.A.P., stabilind măsurile necesare pentru punerea în funcțiune a acestora în termen și atingerea parametrilor proiectați. În acest domeniu se impune o colaborare strinsă între consiliul de conducere al cooperativei și organul administrativ local ;

— sprijină conducerea cooperativei în pregătirea profesională a țăranilor cooperatiști.

● Cu privire la realizarea însămințărilor, executarea lucrărilor de întreținere a culturilor și depozitarea produselor, comitetele, respectiv birourile executive ale consiliilor populare au următoarele atribuții :

— exercită controlul cu privire la însămințarea tuturor suprafețelor de teren cultivabile, luând măsuri ca acestea să se execute în perioade optime, respectându-se în mod strict structura culturilor aprobată prin planul de stat și stabilită pentru fiecare cooperativă agricolă de producție ;

— controlează modul în care se execută lucrările de întreținere a culturilor și plantațiilor de vii și pomi fructiferi ;

— ia măsuri de elaborare a prognozelor atacurilor de boli și dăunători și informează operativ cooperativa asu-

pra datelor și condițiilor în care trebuie efectuate tratamentele ;

— ia măsuri pentru asigurarea transporturilor, a spațiilor de depozitare, a mijloacelor mecanizate și a forței de muncă pentru fiecare campanie ;

— colaborează cu conducerea cooperativei în vederea estimării producției, răspunzând de datele stabilite.

● În ce privește creșterea animalelor, comitetele, respectiv birourile executive ale consiliilor populare au următoarele atribuții :

— controlează modul în care cooperativa îndeplinește programul de reproducție și selecție a animalelor ;

— controlează modul în care se valorifică întregul potențial furajer, depozitarea, prepararea și administrarea furajelor ;

— controlează modul în care se aplică și se respectă dispozițiile legale cu privire la tăierea animalelor, precum și modul de funcționare a punctelor de tăiere și a abatoarelor.

● Comitetele, respectiv birourile executive ale consiliilor populare sprijină cooperativele agricole de producție mai puțin consolidate în elaborarea unor programe de măsuri tehnice și organizatorice în vederea îmbunătățirii activității lor economice și urmărește aducerea lor la îndeplinire.

● Comitetul, respectiv biroul executiv al consiliului popular poate solicita direcției generale județene pentru agricultură și industrie alimentară schimbarea din funcție sau aplicarea de măsuri disciplinare, inginerilor șefi de specialitate agricolă, contabililor șefi precum și medicilor veterinari, dacă activitatea celor în cauză nu este satisfăcătoare.

Atribuțiile sus-menționate nu reprezintă acțiuni sporadice și intermitente, ci o activitate continuă, susținută, dusă cu competență și spirit gospodăresc.

Exercitarea acestor atribuții presupune însă și participarea dinamică a conducătorilor cooperativelor agricole de producție în vederea dezvoltării acestora, și pentru creșterea veniturilor și a nivelului de trai a țăranimii cooperatiștilor.

Atribuții ale consiliilor populare privind rezolvarea sesizărilor oamenilor muncii

Participarea conștientă a întregului popor la dezvoltarea economico-socială a țării și legătura permanentă cu masele reprezintă însăși esența orînduirii socialiste.

Propunerile și sesizările, precum și rezolvarea reclamațiilor și cererilor oamenilor muncii reprezintă o importantă formă de participare directă și efectivă a oamenilor muncii la conducerea treburilor de stat și obștești și totodată o expresie a afirmării drepturilor și libertăților cetățenești, consfințite de Constituție.

În acest scop, Legea nr. 1/1978 instituie obligații, sarcini și răspunderi tuturor organelor de stat și de partid.

● **Primarii comunelor** sînt obligați, în baza art. 16 alin. 1 din lege, să stabilească o zi de audiență în fiecare săptămînă la sediul consiliului popular pentru primirea cetățenilor care au de rezolvat probleme personale.

Tot pentru rezolvarea problemelor personale ale cetățenilor, primarii comunelor vor stabili un program săptămînal de deplasare în satele comunei spre a primi în audiență cetățenii din localitățile respective. Prevederea legală fiind redactată sub formă imperativă constituie o obligație a primarilor și totodată un drept al cetățenilor.

Pentru problemele de ordin general ale comunei (cu caracter economic, politic și social), primarul este obligat să primească pe cetățeni ori de cîte ori se află la sediul consiliului popular, astfel cum dispune art. 16 alin. 2 din citata lege.

● **Biroul executiv al consiliului popular comunal** va fi informat lunar asupra scrisorilor primite, a sesizărilor din cadrul audiențelor, precum și a modului de rezolvare a problemelor ridicate de cetățeni. Desigur că această prevedere legală, cuprinsă în art. 16 alin. 3 presupune și luarea măsurilor ce se impun de către biroul executiv, întrucît nici un organ de stat nu poate rămîne pasiv și inactiv față de deficiențele constatate.

● Art. 16 alin. 4 instituie în sarcina **Consiliului popular comunal** obligația de a analiza semestrial, în se-

siuni, activitatea de cerceare și soluționare a problemelor sesizate de cetățeni prin scrisori sau audiențe, prezentînd concluziile cu privire la problemele de interes general în adunările cetățenești din sate sau pe comună.

● **Comitetele sau birourile executive ale consiliilor populare orășenești, municipale și județene**, în baza art. 17 din lege, vor fi informate lunar cu privire la soluționarea propunerilor, sesizărilor, reclamațiilor și cererilor cetățenilor, precum și la problemele ridicate în audiențe. Aceste organe vor trebui să stabilească măsurile de îmbunătățire a activității în acest domeniu.

● **Consiliile populare orășenești, municipale și județene** vor analiza semestrial în sesiuni, pe baza rapoartelor, întocmite de comitetele sau birourile executive, modul de soluționare a scrisorilor, urmînd a lua măsurile necesare în vederea îmbunătățirii activității aparatului propriu în acest domeniu, și totodată de informare a cetățenilor asupra rezolvării problemelor de interes general.

● **Președinții, prim-vicepreședinții, vice-președinții și secretarii comitetelor sau birourilor executive ale consiliilor populare**, sînt obligați, în baza art. 18 din lege, a primi în audiență fiecare în cîte o zi pe săptămînă, pe cetățenii din unitatea administrativ-teritorială respectivă, asigurînd soluționarea operativă și legală a problemelor sesizate.

Sarcinile comitetelor și birourilor executive ale consiliilor populare privind asociațiile de locatari

Industrializarea — cu corolarul său urbanizarea — pune în fața organelor locale ale administrației de stat o sumă de sarcini din care îndrumarea, coordonarea și verificarea activității asociațiilor de locatari prezintă o deosebită importanță dat fiind că în prezent aproape 50% din populația localităților urbane locuiește în clădiri cu mai multe apartamente.

Concretizînd unele prevederi ale Legii nr. 57/1968, statutul privind organizarea și funcționarea asociațiilor de locatari, aprobat prin Decretul Consiliului de stat nr. 387/1977, conferă comitetelor și birourilor executive ale consiliilor populare o serie de

● **Președinții comitetelor executive ale consiliilor populare județene**, în conformitate cu art. 19 din lege sînt obligați să examineze și să soluționeze sub conducerea și îndrumarea lor directă :

— scrisorile care se referă la probleme de importanță deosebită ;

— propunerile, sesizările și reclamațiile primite cu privire la aceeași problemă din același loc de muncă sau localitate, oricînd acestea sînt semnate de colective de cetățeni.

Termenele maxime de comunicare a răspunsurilor către cetățeni sînt următoarele :

— 30 de zile pentru **propuneri, sesizări și reclamații**, adresate consiliilor populare județene și Consiliului popular al municipiului București ;

— 20 de zile pentru **propunerile, sesizările și reclamațiile** adresate consiliilor populare orășenești, municipale și comunale ori organelor acestora ;

— 20 de zile pentru soluționarea **cererilor** adresate tuturor organelor sus arătate.

Art. 5 din lege dispune ca scrisorile oamenilor muncii să fie rezolvate prin cercetare directă la fața locului iar art. 10 conține o prevedere care asigură obiectivitatea deplină a rezolvării și soluționării sesizărilor și reclamațiilor stabilind că :

— cercetarea și rezolvarea acestora este de competența organelor ierarhic superioare celor împotriva cărora sînt îndreptate ;

— este interzisă trimiterea spre cercetare a sesizărilor și reclamațiilor către organele sau persoanele la a căror activitate se referă.

sarcini și atribuții pe care le evidențiem și analizăm în cele ce urmează :

● În baza art. 7 alin. 2 din statut, comitetele și birourile executive ale consiliilor populare pot dispune, prin decizie, anularea hotărîrilor nelegale ale adunării generale a asociației locatarilor, rămase definitive prin neexercitarea dreptului de contestație de către membrii asociației. Aceștia pot contesta hotărîrile adunării generale prin care se încalcă legile sau statutul, în termen de 15 zile de la data adoptării lor.

Anularea pe cale administrativă a hotărîrilor nelegale luate de adunarea

generală a asociației nu poate avea loc decât după expirarea termenului de 15 zile de la adoptarea acestora, interval de timp în care ele pot fi contestate la judecătoria. Deși nu există o dispoziție statutară expresă în acest sens, considerăm că atribuția organului administrativ se limitează la anularea hotărârii luate de adunarea generală a locatarilor fără a o înlocui cu o hotărâre proprie a administrației. În cazul anulării, adunarea generală urmează a fi reconvocată spre a lua o nouă hotărâre conform legii și statutului. Din statut nu rezultă că decizia administrației este supusă unei căi de atac din partea asociației care are astfel obligația de a o aduce la îndeplinire. Sub acest aspect decizia este executorie. Hotărârea inițială — anulată ca nelegală — nu va produce efecte, iar cele ce s-au produs până la anulare vor fi considerate ca inexistente, potrivit principiului că un act nul nu poate produce efecte. Din prevederea cuprinsă în art. 7 alin. 2 din statut reiese că înainte de a proceda la anularea hotărârii nelegale, comitetul sau biroul executiv al consiliului popular este dator să verifice îndeplinirea condiției ca hotărârea nelegală a adunării generale a asociației locatarilor să fi rămas definitivă, prin neexercitarea dreptului de contestație de către membrii asociației. Este important de reținut că în activitatea practică nu este nevoie să se recurgă la aplicarea acestei sancțiuni pe cale administrativă, dacă adunarea generală a locatarilor înțelege să revină asupra propriei hotărâri nelegale adoptate și să o anuleze.

● În baza prevederii cuprinsă în art. 5 lit. e din statut, comitetul sau biroul executiv al consiliului popular confirmă alegerea comitetului asociației locatarilor. Această atribuție se exercită de către organele locale ale administrației de stat ca o activitate proprie și permanentă fără a fi necesară o sesizare din partea asociației sau a membrilor acesteia. Singura obligație a asociației neprevăzută expres, dar implicată în dispoziția art. 5 lit. e din statut, constă în comunicarea în orice mod a alegerii noului comitet al asociației către comitetul sau biroul executiv al consiliului popular. Considerăm că prezența delegatului organului local la ședința adunării generale prin care se alege comitetul scutește asociația de o asemenea comunicare, iar confirmarea sau infirmarea alegerii comitetului se face nemotivat și fără o procedură contradictorie.

● În conformitate cu prevederile cuprinse în art. 24 alin. 1 din statut, comitetele sau birourile executive ale consiliilor populare controlează modul în care se îndeplinesc obligațiile legale de întreținere și reparare a construcțiilor și instalațiilor indiferent de forma de proprietate asupra lor și luarea măsurilor în vederea remedierii defecțiunilor și

degradărilor constatate. Potrivit acestor prevederi, controlul exercitat de comitetele sau birourile executive ale consiliilor populare privind respectarea obligațiilor legale de către comitetele asociațiilor de locatari referitoare la întreținerea și repararea părților și instalațiilor de folosință comună ale clădirilor nu este limitat nici de anumite perioade de timp și nici de forma de proprietate asupra clădirilor pe care sînt constituite asociațiile de locatari, așa cum este limitat controlul exercitat în baza contractelor tip de închiriere aprobate prin HCM nr. 860/1973, anexele nr. 2 și 4.

● Aceleași organe, în baza art. 23 din statut procedează la constituirea unor comisii de control financiar-contabil, alcătuite din specialiști în domeniul economic și financiar, încadrați în muncă la organele financiare teritoriale și locale, la unitățile de gospodărie comunală și locativă, la alte unități socialiste din localitatea respectivă, precum și din pensionari, care

asigură instruirea și îndrumarea comisiilor de cenzeni și a personalului de administrare și evidență de la asociațiile locatarilor și controlează activitatea acestora și gestiunile asociațiilor de locatari.

● Aprobarea exploatarei de către asociațiile de locatari a unor centrale termice care servesc o singură clădire, cu condiția de a exista deplina siguranță în funcționarea instalațiilor, reprezintă de asemenea o atribuție a comitetelor sau birourilor executive, în baza art. 27 alin. 2 din statut.

● Asigurarea aplicării de către asociațiile locatarilor a normelor stabilite prin metodologia de încheiere, executare și încetare a raporturilor de muncă, de conducere a evidenței, efectuare a operațiunilor și disciplină financiară și de casă, precum și de verificare financiar-contabilă la asociațiile locatarilor, este tot de atributul acestor organe ale administrației locale, în baza art. 30 din statut și art. 2 din Ordinul nr. 5/1978.

Răspunderea pentru depășirea consumului de energie electrică

În scopul sancționării și disciplinării unităților economice care consumă energie electrică cu depășirea cantităților repartizate și contractate, prin pct. 4 din anexa I. de la Decretul nr. 394/1976, s-a stabilit, în favoarea întreprinderilor furnizoare de energie electrică, o penalitate de 200% la valoarea energiei electrice consumate în depășire.

Cu privire la condițiile de aplicare a acestei penalități, ne vom referi, în cele ce urmează, la unele soluții recente ale practicii arbitrale care interesează în egală măsură atât unitățile furnizoare, cât și cele consumatoare de energie electrică.

1. Dispozițiile normative citate mai sus sancționează prin plata de penalități depășirea cantității de energie electrică repartizată și contractată.

S-a pus, în context, problema dacă penalitatea poate fi acordată în lipsa contractului de furnizarea energiei încheiat în forma scrisă prevăzută de lege.

Răspunsul care s-a dat prin Decizia primului arbitru de stat nr. 1706/1978 a fost negativ.

În speță, contractul dintre părți s-a încheiat în ultima zi a trimestrului I/1977 pentru care s-au pretins penalitățile. „Cum în speță, perfectarea contractului a avut loc la finele trimestrului — se arată în cuprinsul deciziei — rezultă că nu sînt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru aplicarea penalităților”.

Soluția la care ne-am referit se înscrie pe linia acelei orientări a practicii arbitrale care recunoaște doar efecte limitate prestațiilor săvîrșite

fără respectarea formei contractuale prescrite de lege. Ea își are temeiul și în formularea extetului legal prin care penalitatea se raportează nu numai la cantitatea de energie electrică repartizată, dar și la cea contractată.

2. În legătură cu reducerea repartiției de energie electrică survenită în cursul executării contractului, s-a pus problema datei de la care o asemenea reducere poate fi socotită operantă, în privința penalităților prin care se sancționează depășirea consumului.

Soluția care s-a adoptat prin Decizia primului arbitru de stat nr. 1691/1978 se înscrie pe linia celor susținute în literatura de specialitate, în sensul că sarcinile de plan stabilite, ca și modificările acestor sarcini, produc efecte abia de la data comunicării lor către unitățile chemate să execute sarcinile de plan.

Încă un argument de ordin practic: înainte de a i se face cunoscută reducerea repartiției, unitatea beneficiară este îndreptățită să consume energia electrică în limitele cantității repartizate inițial. Raportat la data comunicării reducerii, această unitate nu-și poate reduce consumul pe trecut și nici nu poate economisi ulterior ceea ce a consumat în plus fără să aibă cunoștință de reducerea repartiției. Pe această linie, prin decizia la care ne referim s-a reținut că „soluția pronunțată este criticabilă întrucît organul arbitrat nu a ținut seama de faptul că pîrita (întreprinderea furnizoare de energie electrică) nu a comunicat reclamantei reducerea repartiției la începutul trimestrului, ci

la o dată cînd aceasta (unitatea beneficiară) încadrîndu-se în repartitia inițială, consumase o cantitate mai mare decît cea stabilită prin reducerea de repartiție”.

În consecință, s-a dispus reabilitarea litigiului pentru a se stabili îndreptățirea pîrteii de a încasa penalitățile ținînd cont de faptul că reclamanta „pînă la data de 18 august 1977 nu s-a putut încadra în repartitia redusă transmisă cu întîrziere din culpa pîrteii”.

Considerăm că, în asemenea cazuri, consumul de energie electrică trebuie raportat în mod distinct astfel:

a) la cantitatea de energie repartizată inițial — pînă la data comunicării reducerii repartiției

b) la cantitatea de energie prevăzută în repartitia redusă — în perioada care urmează reducerii repartiției.

Dacă în prima perioadă, consumul se încadrează în repartitia inițială, nu există temei pentru obligarea unității beneficiare la plata penalităților.

În cea de a doua perioadă, răspunderea acestei unități se angajează în raport cu încadrarea consumului în cantitatea de energie electrică prevăzută în repartitia redusă.

3. Referitor la modificările de cote de energie electrică operate de către organele tutelare beneficiare, după expirarea perioadei de plan, prin reducerea cotei la unitățile care au realizat economii și majorarea cotei la cele care au înregistrat depășiri de consum față de cantitatea de energie repartizată și contractată, prin hotărîrea Arbitrajului de Stat Central nr. 729/1978 s-au reținut următoarele:

După expirarea trimestrului I/1977, Trustul județean de IAS Timiș a operat anumite modificări în cotele alocate întreprinderilor din subordine. Astfel, pentru unitatea beneficiară în cauză, cota a fost suplimentată la nivelul consumului efectiv din trimestrul I/1977.

Nu s-au recunoscut efecte juridice acestor modificări, pornindu-se de la considerentul că fiecare unitate din subordinea Trustului județean de IAS Timiș avea obligația să-și încadreze consumul în cantitatea de energie electrică repartizată și contractată. Ceea ce se economisește la o unitate nu se poate atribui alteia, deoarece o atare modificare ar anula răspunderea care revine fiecărei unități în parte cu privire la încadrarea consumului în cantitatea de energie electrică repartizată. De altfel, aceste cantități constituie un plafon maxim, unitățile economice avînd obligația de a se preocupa, în permanență, de reducerea și economisirea energiei. Măsura luată de trustul menționat nu se înscrie pe linia acestei preocupări și nu este de natură să mobilizeze unitățile în subordine la noi realizări în domeniul economisirii energiei.

Hotărîrea la care ne referim a fost confirmată prin Decizia primului arbitru de stat nr. 1748/1978 în care se precizează că soluția adoptată corespunde și prevederilor art. 6 din Regulamentul de furnizare și utilizare a energiei electrice aprobate prin H.C.M. nr. 2763/1968, prevederi potrivit cărora depășirile de consum se stabilesc în raport cu fiecare punct de consum în parte.

4. În justificarea depășirii prin consum a cantității de energie electrică repartizată și contractată, s-a mai invocat dotarea unității beneficiare cu noi aparataje electrice prin funcționarea cărora s-a depășit consumul stabilit.

După cum s-a reținut prin Decizia primului arbitru de stat nr. 1708/1978, „această împrejurare nu poate duce la exonerarea consumatorului de răspundere pentru depășirea cantității repartizată și contractată, deoarece pentru acoperirea noulor receptoare electrice putea să solicite și să obțină suplimentarea repartiției.

Din moment ce la intrarea în funcțiune a noulor consumatori nu s-a acordat o suplimentare a cantității de energie electrică, rezultă că s-a înțeles că necesarul de consum poate fi acoperit din economiile realizate la celelalte obiective aflate în funcțiune.

Această interpretare este în deplină concordanță cu politica de economisire a combustibililor și energiei, avîndu-se în vedere faptul că repartițiile pentru energia electrică și termică sînt în strînsă legătură cu repartițiile pentru combustibilii necesari producerii acestei energii”.

Deci, dovada încadrării în normele de consum sau a necesității de a de-

păși cantitatea de energie electrică repartizată nu duce la exonerarea de plata penalităților.

În încheiere, este locul să atragem atenția unităților economice asupra faptului că aplicarea penalităților în discuție constituie unul dintre mijloacele prin care se acționează în direcția traducerii în viață a directivelor privind reducerea consumului de energie.

Penalitățile nu constituie un venit al întreprinderilor furnizoare de energie electrică. Ele sînt obligate să verse sumele obținute cu acest titlu la bugetul de stat.

Unitățile care au depășit cantitatea de energie electrică repartizată și contractată trebuie să dea dovadă de seriozitate în tratarea problemei penalităților. Adică, ele nu trebuie să refuze plata acestora ori să pretindă restituirea celor achitate în cazul cînd există motive temenice în acest sens.

Este nejustificată încercarea de a obține exonerarea de plata penalității prin contestarea cantității de energie electrică consumată, după ce respectivele consumuri au fost achitate prin decontarea facturilor întocmite de întreprinderea care a furnizat energia electrică. Deși nu exclude posibilitatea contestării ulterioare a cantității de energie electrică consumată, acceptarea facturilor la plată constituie un puternic indiciu că ceea ce s-a facturat corespunde consumului real. Socotim că ridicarea problemei cuantumul consumului într-un litigiu de penalități ar trebui conjugată cu formularea pretențiilor la restituirea a ceea ce s-a încasat nejustificat cu titlu de preț datorită determinării eronate a consumului.

Programarea lunară a cantităților de mărfuri care se expediază prin calea ferată

Începînd cu anul 1976, relațiile dintre regionalele de cale ferată și unitățile socialiste expeditoare de mărfuri se desfășoară conform contractelor economice de prestații de transport pe calea ferată.

Potrivit art. 3 și următoarele din Normele metodologice de planificare și executare a transporturilor de mărfuri prevăzute în contractele anuale de prestații de transport pe calea ferată (elaborate de MTTc în temeiul H.C.M. nr. 425/1975) prin contractul menționat se stabilesc cantitățile anuale de mărfuri care se transportă, eșalonat pe trimestre și luni.

Astfel cum se prevede la art. 9 din normele citate, lunar, expeditorii au obligația să programeze pe stații de destinație și destinatari, cantitățile

contractate pentru luna respectivă, iar formularul completat în acest scop se depune la stația C.F.R. de expediție, la data stabilită prin contract.

Cînd expeditorul nu cuprinde în programul lunar întreaga cantitate de marfă eșalonată în anexa 1 la contract pentru luna respectivă, diferența se anulează în ziua prezentării programului lunar, întocmindu-se nota de penalități conform art. 25 din normele metodologice amintite.

În practică, s-a ridicat problema dacă unitatea expeditoare datorează penalitățile numai pentru acele cantități de marfă pe care nu le programează efectiv, ori și în alte cazuri cînd unele cantități nu sînt cuprinse în programele lunare definitive.

În conformitate cu art. 13 din nor-

mele menționatne, în ziua de 20 a fiecărei luni, la sediul Departamentului căilor ferate se definitivează programele lunare de transport pe calea ferată de către delegații regionalelor de căi ferate cu acordul ministerelor. Cu această ocazie, programele lunare de transport sînt corelate cu capacitățile de descărcare ale destinatarilor și se definitivează alegerea mijlocului de transport cel mai economic.

În cadrul definitivării, este posibil ca unele cantități să fie eliminate din programele lunare pe considerentul că nu se încadrează în programul de optimizare a transporturilor.

Pentru cantitățile care, din această cauză, nu sînt cuprinse în programele lunare, datorează, oare, unitățile expeditoare penalități ?

Răspunsul care s-a dat, prin Decizia primului arbitru de stat nr. 791/1978, este negativ : „Pentru aceste situații — scăderi din program a unor relații de transport care se încrucișează sau nu se încadrează în programele de optimizare, ca urmare a analizei pe care, în intervalul 16—19 a fiecărei luni o face Departamentul căilor ferate împreună cu organele de specialitate din MATMCGFF, ministere și coordonatori de balanță — nu se prevede prin H.C.M. nr. 425/1975 și nici prin Normele metodologice emise în aplicarea H.C.M. nr. 425/1975, plata de penalități de către beneficiarul contractului economic încheiat cu regionala de căi ferate.

Potrivit art. 9 din Normele metodologice, expeditorul este pasibil de plata de penalități numai atunci cînd nu cuprinde în programul lunar (proiect) ce se depune la stația CF în ziua de 5 din lună, întreaga cantitate de marfă eșalonată în anexa 1 din contract. Ori, după cum reclamanta (regionala de cale ferată) recunoaște, pîrîtul (expeditorul) la depunerea proiectului de program lunar a prevăzut cantitatea din anexa la contract“.

Soluția ni se pare judicioasă, întrucît penalitățile sînt menite să sancționeze omisiunile culpabile ale unității expeditoare. În speță, nu a existat o omisiune din partea acestei unități, iar anularea unor cantități din programul propus în vederea optimizării transporturilor nu constituie o faptă generatoare de răspundere pe planul raporturilor contractuale dintre părți.

Aspecte financiare privind recuperarea debitelor mici

În conformitate cu art. II din Decretul nr. 259/1959, litigiile dintre unitățile socialiste de o valoare mai mică de 1.000 lei se rezolvă de către organele tutelare ale debitorilor. Astfel, organele arbitrale sînt competente să rezolve numai litigiile avînd valoarea minimă de 1.000 lei. De la această regulă există o excepție : aceea cînd unitatea debitoare ar urma să rezolve chiar ea litigiul. Este, de pildă, situația unui minister care datorează unei unități socialiste o sumă mai mică de 1.000 lei. Ministerul neputînd să rezolve litigiul în care este parte, competența de rezolvare va reveni arbitrajului.

Calea de recuperare a debitelor mici prevăzută de decretul menționat poate fi urmată pentru orice fel de pretenții bănești cu condiția de a se fi folosit, în prealabil, modalitățile legale de obținere a sumei respective. Ne referim, la folosirea instrumentelor de decontare bancară, la încercarea de a obține o plată voluntară de la unitatea socialistă debitoare.

În situația cînd sesizarea organului tutelar debitor se justifică, unitatea socialistă reclamantă va înalța acestuia o cerere la care va anexa copii certificate de pe actele doveditoare ale creanței sale. De asemenea, va atașa copie de pe cerere și de pe anexele anexate la aceasta, pe care organul sesizat le va comunica pîrîtului — debitor pentru ca acesta să fie în situația de a-și putea formula apărarea.

Cererea se rezolvă fără citarea părților, numai pe baza susținerilor scrise și dovezilor depuse de către părți. Hotărârile pronunțate sînt definitive și executorii. Reclamațiile privind aceste hotărîri se rezolvă de către organele care le-au dat.

Există o procedură specială de urmat în cazul debitelor mai mici de 250 lei. Această procedură este cuprinsă în îndrumarul privind condițiile formulării pretențiilor pentru recuperarea unor debite mici, îndrumar elaborat în anul 1964 de către Ministerul Finanțelor împreună cu Arbitrajul de Stat Central.

Potrivit acestui îndrumar, acțiunea se introduce, în condițiile decretului amintit, numai atunci cînd, față de aceeași unitate debitoare, creanța însumează cel puțin 250 lei.

Această reglementare este menită să prevină introducerea cererilor pentru sume derizorii sau atît de mici încît ar solicita în mod nejustificat activitatea organului de soluționare. În cazul în care, în cursul anului de plan, nu s-ar acumula, față de același debitor, pretenții în sumă de 250 lei, la sfîrșitul anului se va reclama suma acumulată pînă atunci, indiferent de cuantumul ei.

Deci, dacă o unitate socialistă are împotriva alteia o creanță pentru o sumă mai mică de 250 lei, nu se introduce cerere la organul tutelar al debitorului pentru recuperarea debitului pînă cînd, față de același debitor, unitatea reclamantă nu va acumula o creanță totală de cel puțin 250 lei.

Abia la sfîrșitul anului, unitatea creditoare este obligată să introducă cererea la organul tutelar al debitorului, chiar dacă valoarea totală a creanțelor sale este mai mică de 250 lei.

Pentru cazul în care termenul de prescripție a fost depășit din cauză că s-a așteptat cumularea pretențiilor pînă la formarea unei creanțe de cel puțin 250 lei, îndrumarul menționat prevede că unitatea creditoare va fi repusă în termen, conform art. 19 din Decretul nr. 167/1958, depășirea termenului de prescripție fiind justificată.

Deci, cererea de repunere în termen, ca și cererea privind recuperarea debitului, trebuie introdusă în termen, de 30 zile de la încetarea cauzei care a justificat nevalorificarea pretențiilor, adică în 30 zile de la data cînd, în cursul anului de plan, creanțele au totalizat suma de 250 lei, sau de la finele anului de plan, atunci cînd în cursul anului de plan nu s-a acumulat această sumă.

Prescripția dreptului la executare silită

În genere, problema prescripției se pune numai în legătură cu dreptul la acțiune, adică cu privire la instrumentul juridic prin care se realizează, pe cale coercitivă, drepturile patrimoniale aparținând unităților socialiste. Astfel, pentru drepturile privitoare la contravaloarea produselor livrate, a penalităților sau daunelor rezultate din neindeplinirea obligațiilor asumate prin contractele economice — în măsura în care ele sînt contestate — unitățile socialiste recurg la calea acțiunii arbitrale, pretențiile lor întemeiate fiind admise în măsura în care au fost introduse în cadrul termenului de prescripție.

Dar obținerea hotărîrii arbitrale care constituie titlu executor, nu înseamnă, în mod implicit, realizarea dreptului corespunzător pretențiilor admise. Altfel spus, titlul ce este reprezentat de hotărîrea arbitrală trebuie executat iar executarea se face — în cazurile cînd este vorba de plata unor sume de bani — prin decontare bancară.

Această executare trebuie să aibă loc în termenul prevăzut de art. 29 din Legea nr. 5/1954. Potrivit textului legal citat, dreptul de a cere executarea silită a hotărîrilor arbitrale se prescrie prin trecerea unui an de la pronunțare, afară numai dacă prin hotărîre s-a stabilit un anumit termen pentru executare, în care caz prescripția va începe să curgă de la acest termen.

Dispozițiile citate sînt concordante cu cele ale Decretului nr. 187—1958 care la art. 6 prevede că „dreptul de a cere executarea silită în temeiul oricărui titlu executor se prescrie prin împlinirea unui termen de 3 ani, iar în raporturile dintre organizațiile socialiste, de un an”. De asemenea, conform art. 7 din același decret, prescripția începe să curgă de la data cînd se naște dreptul de a cere executarea silită iar dacă dreptul este cu termen suspensiv, prescripția începe să curgă de la data cînd a expirat termenul.

Se reține deci, că în marea majoritate a cazurilor, hotărîrile arbitrale trebuie executate prin decontare bancară în termen de 1 an de la data

pronunțării lor. Sancțiunea nerespectării acestui termen este prescrierea dreptului la executare silită cu consecința imposibilității realizării dreptului prevăzut în dispozitivul hotărîrii arbitrale.

Practica arbitrală a stabilit că întrucît dreptul la acțiune este distinct de dreptul de a cere executarea silită, înseamnă că la împlinirea termenului de a cere executarea silită, unitatea socialistă creditoare este în drept să introducă o nouă acțiune, atîta timp cît termenul de prescripție a dreptului la acțiune nu este împlinit.

Referitor la drepturile de creanță, această facultate se poate exercita, în mod practic, numai excepțional, deoarece, termenul general de prescripție al dreptului la acțiune fiind de 18 luni, este foarte puțin probabil ca, după împlinirea termenului de a cere executarea silită a hotărîrii arbitrale, unitatea socialistă creditoare să se mai poată încadra în termenul de 18 luni aplicabil dreptului la acțiune.

În schimb, este posibil să se intro-

ducă în termen o nouă acțiune privind dreptul la proprietatea socialistă de stat, precum și la orice drept real principal aparținînd statului, deoarece aceste drepturi sînt imprescriptibile.

Ca urmare prescrierii dreptului de a cere executarea silită, hotărîrea arbitrală își pierde puterea lucrului judecat, astfel că față de o nouă acțiune, nu se poate invoca cu temelie excepția puterii lucrului judecat.

Prescripția dreptului la executare silită este susceptibilă de suspendare, întrerupere și repunere în termen. Desigur, că vor fi aplicabile numai acele cazuri de suspendare și întrerupere prevăzute de lege care sînt adecvate dreptului la executare silită. Va opera astfel, forța majoră ca motiv de suspendare și înfăptuirea unui act începător de executare, ca motiv de întrerupere.

Potrivit art. 19 din Decretul nr. 187/1958, arbitrajul poate, în cazul în care constată ca fiind temeinic justificate cauzele pentru care termenul de prescripție a fost depășit, să încuviințeze executarea silită. Cu alte cuvinte, este posibilă, în condițiile textului legal citat, repunerea în termenul de a cere executarea silită.

Practica arbitrală și judecătorească privind activitatea C. A. P.

Efectele recepției calitative a produselor furnizate de C.A.P. Preocuparea pentru realizarea unor produse de calitate și interdicția de a intra în circuitul economic a unor mărfuri calitativ necorespunzătoare se reflectă nu numai în acte normative (legi, decrete, hotărîri ale Consiliului de Miniștri), ci și în contractele model stabilite de organele cu competență legală. Concretizînd această cerință majoră a economiei noastre, art. 4 lit. f alin. ultim din contractul model pentru furnizarea de produse agrozootehnice de către cooperativele agricole de producție și unitățile intercooperatiste cu profil agricol prevede că „beneficiarul nu va putea face obiecțiuni cu privire la cantitate și calitate, după ce produsele au fost predate-preluate prin actul de recepție, cu excepția viciilor ascunse”.

În cazul în care beneficiarul nu trimite un delegat competent să efectueze recepția produselor, și acesta beneficiază prin recepție marfa, unitatea beneficiară nu se poate preleva ulterior de lipsa de cunoștințe de specialitate a delegatului său, reclamînd calitatea necorespunzătoare a produselor. Prin

Decizia nr. 3354/1977 a primului arbitru de stat s-au respins pretențiile unui beneficiar cu privire la calitatea produselor recepționate de la o cooperativă agricolă de producție prin delegat, care era șoferul mijlocului de transport. Beneficiarul care execută în mod formal obligațiile ce îi revin în legătură cu recepția produselor, trimițînd un delegat necompetent, suportă riscurile acestui mod de a proceda.

Tariful pentru folosirea terenurilor agricole. Potrivit anexei 4 la Legea nr. 59/1974 pentru terenurile agricole folosite temporar sau definitiv în alte scopuri decît producția agricolă vegetală sînt stabilite tarife diferențiate în funcție de calitatea terenurilor. Obligația de a plăti aceste tarife de către unițiile beneficiare este stabilită prin art. 54 din Legea nr. 59/1974.

În cazul în care un teren nu este prevăzut în planul C.A.P. de producție agricolă, suprafața respectivă se consideră foarte slabă, tariful fiind de 1000 lei/ha. pe an în cazul altor utilizări, chiar dacă beneficiarul îl folosește pentru piscicultură. Într-ade-

văr, potrivit dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 12/1974 nu se plătesc taxe numai în cazul în care terenul reprezintă o zonă inundabilă. Dacă terenul nu este considerat zonă inundabilă, pentru folosirea în piscicultură, unitatea beneficiară datorează tariful legal.

În acest sens s-a pronunțat primul arbitru de stat prin decizia nr. 3932/1977.

Luarea în custodie de către furnizor a produselor ușor alterabile. Efecte. Potrivit art. 4 lit. g din contractul model pentru furnizarea de produse agrozootehnice de către cooperativele agricole de producție și unitățile intercooperatiste cu profil agricol, în cazul produselor care, prin natura lor, sînt alterabile, dacă beneficiarul nu se prezintă la data și ora stabilită în grafic pentru recepție, această operație se va efectua de către furnizor, în prezența unui delegat al comitetului executiv al consiliului popular local sau a altui delegat neutru competent. Furnizorul este obligat a păstra în continuare produsele la dispoziția beneficiarului, timp de mai multe ore, în raport de felul produselor. Dacă beneficiarul nu se prezintă să ridice produsele nici la aceste termene, furnizorul devine custodele lor, calitate în care trebuie să se comporte ca un bun gospodar și să procedeze la valorificare în numele și contul beneficiarului, iar dacă acest lucru nu este posibil, în timp util, să le dea cea mai potrivită întrebuintă din punct de vedere economic.

Unitățile furnizoare pot factura și încasa prețul produselor de la unitățile beneficiare numai dacă au respectat întocmai condițiile sus arătate. În acest sens cităm deciziile nr. 3936/1977 și nr. 78/1978, ale primului arbitru de stat. De regulă, în astfel de situații ambele unități, indiferent de poziția lor contractuală, trebuie să acționeze pentru executarea în natură și în bune condițiuni a contractului și în vederea evitării producerii unor daune care în esență sînt ale economiei în general.

Atribuirea, modificarea, retragerea și apărarea lotului ajutător. Potrivit prevederilor statutare, membrii cooperativei agricole de producție au un drept de folosință asupra lotului ajutător. Acest drept exprimă un nou raport social-economic, propriu agriculturii socialiste.

În conformitate cu prevederile statutului, acordarea, modificarea și retragerea folosinței loturilor ajutătoare este de exclusivă competență a adunării generale. Nici un alt organ al cooperativei sau din unitățile superioare acesteia nu are o asemenea competență.

Făcînd aplicarea acestor prevederi statutare și a normelor dreptului civil, Tribunalul Suprem, secția civilă prin decizia nr. 2307/1977 a statuat în sensul celor de mai sus, considerînd totodată că posesia fiind o situație de fapt, titularul dreptului de folosință

a lotului ajutător, adică membrul C.A.P., poate exercita și acțiunile posesorii, care apără posesia, spre a se exclude faptele de deposedare, ceea ce este în concordanță cu interesul social general de a se asigura o conviețuire pașnică.

Răspunderea pentru livrarea de semințe necorespunzătoare. În conformitate cu prevederile Legii nr. 13/1971 și a principiilor generale de drept, furnizorul de semințe răspunde integral pentru daunele provocate beneficiarului prin livrarea de semințe cu putere germinativă redusă în raport cu prevederile standardului de stat.

Dovedind că semințele nu au fost de calitate corespunzătoare, unitatea beneficiară poate obține angajarea răspunderii furnizorului pentru daunele suportate prin nerealizarea recoltei planificate, cu condiția ca beneficiarul să nu aibă nici o culpă. Dimpotrivă, dacă din probele administrate în cursul litigiului arbitral reiese că nerealizarea recoltei planificate se datorează modului defectuos în care beneficiarul seminței a organizat producția și a efectuat lucrările agricole necesare, el nu poate transfera daunele suportate din culpa sa în sarcina furnizorului. În acest sens cităm decizia nr. 280/1978 a primului arbitru de stat.

Stabilirea răspunderii materiale a contabilului șef al cooperativei agricole de producție. Încadrarea unei persoane în funcția de contabil șef la cooperativa agricolă de producție este de competența Direcției generale ju-

dețene pentru agricultură și industrie alimentară cu acordul U.J.C.A.P.

Întrucît art. 20 lit. d din Legea nr. 4/1970 se referă la modul de stabilire a răspunderii materiale numai a specialiștilor agricoli — categorie din care contabilul șef nu face parte — iar Legea nr. 4/1974 deși reglementează obligațiile și răspunderile contabilului șef din C.A.P. nu conține nici o prevedere specială cu privire la organele competente a stabili răspunderea materială a acestuia pentru daunele pricinuite cooperativei, competența de a emite decizia de imputare se va stabili potrivit prevederilor art. 107 din Codul Muncii. Art. 107 alin. 1 din Codul muncii — text de aplicabilitate generală, în lipsa unor prevederi legale speciale — prevede că obligarea la plata despăgubirilor se face prin decizie de imputare emisă de organul ierarhic superior cînd plata urmează a se face de către conducătorul unității păgubite sau de alte persoane încadrate în muncă de acest organ. În situația la care ne referim — întrucît contabilul șef din C.A.P. este încadrat de D.G.J.A.I.A. stabilirea răspunderii sale materiale este de competența acestui organ și nu a consiliului de conducere al cooperativei agricole de producție.

Judecătoria Buftea, județul Ilfov prin sentința civilă nr. 1987/1977, făcînd aplicarea prevederilor citate, a anulat decizia de imputare emisă de consiliul de conducere al cooperativei împotriva contabilului șef. Soluția a fost menținută de Tribunalul Județean Ilfov prin decizia civilă nr. 305/1978.

INTREBĂRI-RĂSPUNSURI

Dacă n-a primit o asemenea indemnizație, nu i se cuvin drepturi de transferare, neavînd calitatea de personal muncitor.

● **ALEXANDRU COTOARĂ, Tg. Mureș** — Întrucît, potrivit Codului Muncii și Legii nr. 1/1971, transferarea asigură menținerea vechimii neîntrerupte în aceeași unitate, beneficiarul alocației de stat are dreptul ca, în cazul în care transferul a avut loc în cursul lunii, să primească alocația pe luna respectivă de la întreprinderea unde s-a transferat, cu respectarea tuturor prevederilor Decretului nr. 246/1977 (îndeosebi în ce privește numărul absențelor). Alocația se plătește odată cu retribuția cuvenită pentru perioada lucrată în cursul lunii, la noua întreprindere.

● **PETRU BULZAN, Reșița** — Retribuirea dv. în condițiile prevăzute de art. 35, lit. c din Legea nr. 57/1974, nu poate depăși limita maximă a retribuției tarifare (ultima gradatie) prevăzută pentru funcția de subînginer. Prevederile legale la care vă referiți au în vedere posibilitatea retribuției între limite —

● **ȘTEFANELIA IȘTFAN, Drobeta-Turnu Severin** — În conformitate cu art. 68 din Legea nr. 57/1974, personalul din toate sectoarele de activitate beneficiază, în raport cu vechimea neîntreruptă în aceeași unitate, de un spor la retribuție. De acest spor beneficiază și cei încadrați pe posturi cu 1/2 normă la împlinirea unei tranșe de vechime neîntreruptă, proporțional cu retribuția realizată.

● **NICOLAE MUNTEANU, Tulcea** — Întreprinderile de exploatare a lucrărilor de îmbunătățiri funciare nu sînt subordonate Departamentului agriculturii de stat. Personalul muncitor al întreprinderilor respective nu se încadrează în legea menționată de dv.

● **OFICIUL DE GOSPODĂRIRE A APELOR, Vrancea** — În cazul în care persoana respectivă a lucrat anterior la altă unitate, se ia în considerare venitul pe cele 72 zile, la care se adaugă venitul realizat pe cele 18 zile lucrate la dv. În cel de-al doilea caz se ia în considerare indemnizația primită în perioada cit persoana a urmat școala postliceală.

la gradația maximă pentru funcția în care, potrivit normelor legale, cel în cauză ar urma să fie încadrat.

● **MARIA ANDREICA, Tulcea** — Avînd vechimea minim necesară pentru promovarea în funcția de contabil principal, fiind absolventă a învățămîntului mediu de cultură generală, trebuie să promoveți și cursurile de specializare cu profil economic, prevăzute la poziția 68 a anexei nr. 2 la Legea nr. 12/1971.

● **AUREL ROH, Gherla** — În anexa IV cap. VI la Legea nr. 57/1974 se prevede că lucrătorii care îndeplinesc și atribuția de responsabili de unitate pot primi, pe lângă drepturile cuvenite pentru realizările proprii, și o cotă de pînă la 20% calculată asupra retribuției realizate de toți lucrătorii din unitatea condusă, dar nu mai mult de 25% din retribuția tarifară proprie. În cazul în care lucrează în acord colectiv el are dreptul la retribuția tarifară ce i s-a stabilit, la care se adaugă media depășirii normelor realizate în acordul colectiv, precum și cota de pînă la 20% din cîștigul realizat de lucrătorii din unitatea condusă fără să depășească 25%. La stabilirea retribuției se au în vedere și dispozițiile art. 13 alin. (2) din Legea nr. 57/1974. Potrivit legii, în cazul în care muncitorii în subordnă lucrează în orice formă de acord, maștrii trebuie să lucreze în acord global, în care caz sînt retribuiți în plus sau în minus, față de retribuția lor tarifară de încadrare, corespunzător nivelului mediu de îndeplinire a normelor de către muncitorii din colectivul pe care-l conduc.

● **EUFROSINA LEFTER, București** — Fiind absolventă a învățămîntului mediu de cultură generală, puteți ocupa funcția de operator perforator numai dacă veți absolvi un curs de specializare organizat (în condițiile prevăzute de Institutul central de informatică) de către ministerul cărui fi este subordonată unitatea unde lucrați.

● **ION BĂDIȚOIU, Băbeni, Vilcea** Vechimea în muncă se recunoaște, potrivit Legii nr. 3/1977, numai dacă cel în cauză a întrerupt contractul de muncă în vederea efectuării stagiului militar. Perioada concediilor medicale și a concediilor de odihnă se ia în considerare la stabilirea vechimii utile pentru stabilirea pensiei. Quantumul pensiei se stabilește pe baza retribuției tarifare, a vechimii în muncă și a condițiilor de muncă. Retribuția tarifară care se ia în considerare este retribuția tarifară de încadrare, prevăzută de art. 193 din Legea nr. 57/1974. Retribuția tarifară medie se stabilește pe baza retribuțiilor tarifare de încadrare, realizate în 60 de luni, din ultimii 10 ani de activitate.

● **ELENA BOJAN, Rm. Vilcea** — Prevederile pct. 2 ale lit. c din anexa nr. 2 la H.C.M. nr. 69/1975 au în ve-

dere alte situații decît cele relatate de dv. La promovarea persoanei respective, în condițiile prevăzute de Legea nr. 12/1971 în funcția de șef birou se poate stabili retribuția la nivelul de bază al funcției în care a fost promovată sau o majorare cu 5% a retribuției avute înaintea promovării, dacă acesta depășea nivelul de bază al noii funcții.

● **AURICĂ HUREZEANU, Slatina** — Din relatarea dv. rezultă că ați fost menținut în funcție pe baza prevederilor H.C.M. nr. 914/1968, respectiv a Legii nr. 12/1971, ca urmare a modificării condițiilor de studii ulterioare încadrării (dim studiul medii în studii superioare). În consecință, potrivit H.C.M. nr. 69/1975, în mod corect retribuția dv. este diminuată cu două clase față de aceea prevăzută pentru absolvenții învățămîntului superior care ocupă aceeași funcție.

● **ȘANTIERUL INSTALAȚII-MON-TAJ, Cluj** — În cazul transferării unei persoane în cursul lunii, care — la unitatea de unde provine — a beneficiat de alocație de stat pentru copii, unitatea la care persoana în cauză a fost transferată are obligația ca, verificînd că sînt îndeplinite condițiile prevăzute de Decretul nr. 246/1977 să acorde alocația în continuare. Plata pentru luna în care a avut loc transferul urmează a se face odată cu retribuția cuvenită pentru zilele lucrate la noul loc de muncă. Această soluție se bazează pe prevederile Legii nr. 1/1972 care precizează că în cazul transferării în interesul serviciului se menține vechimea neîntreruptă în aceeași unitate, precum și pe dispozițiile Codului muncii (art. 69). Beneficiarul de alocație nu face decît o nouă cerere.

● **A. UNGUREANU, București** — H.C.M. nr. 2335/1967 prevede obligativitatea recuperării și refolosirii ambalajelor, inclusiv a celor provenite de la mărfurile din import. Pentru acestea din urmă, care în majoritatea cazurilor au prețul inclus în prețul mărfii importate, deci nu se facturează separat, tot H.C.M. nr. 2335/1967, la art. 15, stabilește că indiferent dacă în prețul mărfii importate este cuprins sau nu prețul ambalajelor, întreprinderile importatoare sînt obligate să factureze către beneficiarii interni, în mod separat, toate ambalajele mărfurilor sau grupelor de mărfuri care au la intern preț cu ridicata sau amănuntul — exclusiv ambalajul.

Sumele rezultate din facturarea ambalajelor se varsă obligatoriu la bugetul de stat.

● **I. STANCIU, Tirgoviște** — Potrivit art. 4, pct. din Decretul nr. 167/1958, dreptul la acțiune pentru restituirea de diferențe de preț, rezultate din aplicarea greșită a prețurilor sau tarifelor legale, se prescrie în termen de 6 luni. Cazurile menționate de dv. nu se referă la restituiri de diferențe de preț, ele reprezentînd plata prețului (chiar și diferențe) pentru care considerăm că dreptul la acțiune se prescrie în termen de 18 luni.

● **GHEORGHE GHERMAN, Roman** — În situația prezentată de dv. s-au interpretat eronat prevederile H.C.M. nr. 822/1959, Normele de decontare și control a cheltuielilor de deplasare și deplasare ale Ministerului Finanțelor și fostului C.S.M.S. nr. 11850/1963, precum și circulara nr. 2000/1965 a Ministerului Finanțelor și C.S.M.S. care fac unele precizări în legătură cu decontarea cheltuielilor de cazare. Potrivit acestor acte normative, dacă delegatul a fost trimis într-o localitate rurală, cazarea trebuie asigurată în mod gratuit de către Comitetul executiv al consiliului popular. În această situație delegatul nu i se pot deconta cheltuielile de cazare la hotel, efectuate într-o localitate urbană învecinată. În cazul în care Comitetului executiv al consiliului popular îi certifică faptul că nu i s-a putut asigura cazarea, poate primi o compensație de 5 lei pe noapte.

Se pot deconta cheltuielii cu cazarea la un hotel într-o localitate urbană învecinată, numai dacă persoana respectivă a fost trimisă în delegare într-o localitate urbană și care nu are hotel sau alte spații de cazare.

● **TRUSTUL I.A.S., Rîmniceu Vilcea** — Tariful de 7 lei pe metrul pătrat pentru spațiile ce se folosesc în piețe, tîrguri și oboare, în vederea desfaceirii sau a depozitării mărfurilor de către unitățile din sectorul de stat și cooperatist, este stabilit prin Decizia nr. 405/11 din 16 mai 1964 a fostului Sfat popular al regiunii Argeș.

Decretul nr. 172/1953, abrogat, reglementa regimul prețurilor și tarifelor înaintea apariției Legii nr. 19/1971.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 4384/1953 reglementa atribuțiile sfaturilor populare și unităților centrale cooperatiste în materie de prețuri și tarife, la data stabilirii tarifului de 7 lei pentru un metru pătrat, prin decizia sus-amintită, în baza acordului Comitetului de Stat pentru Prețuri nr. 5003/1964.

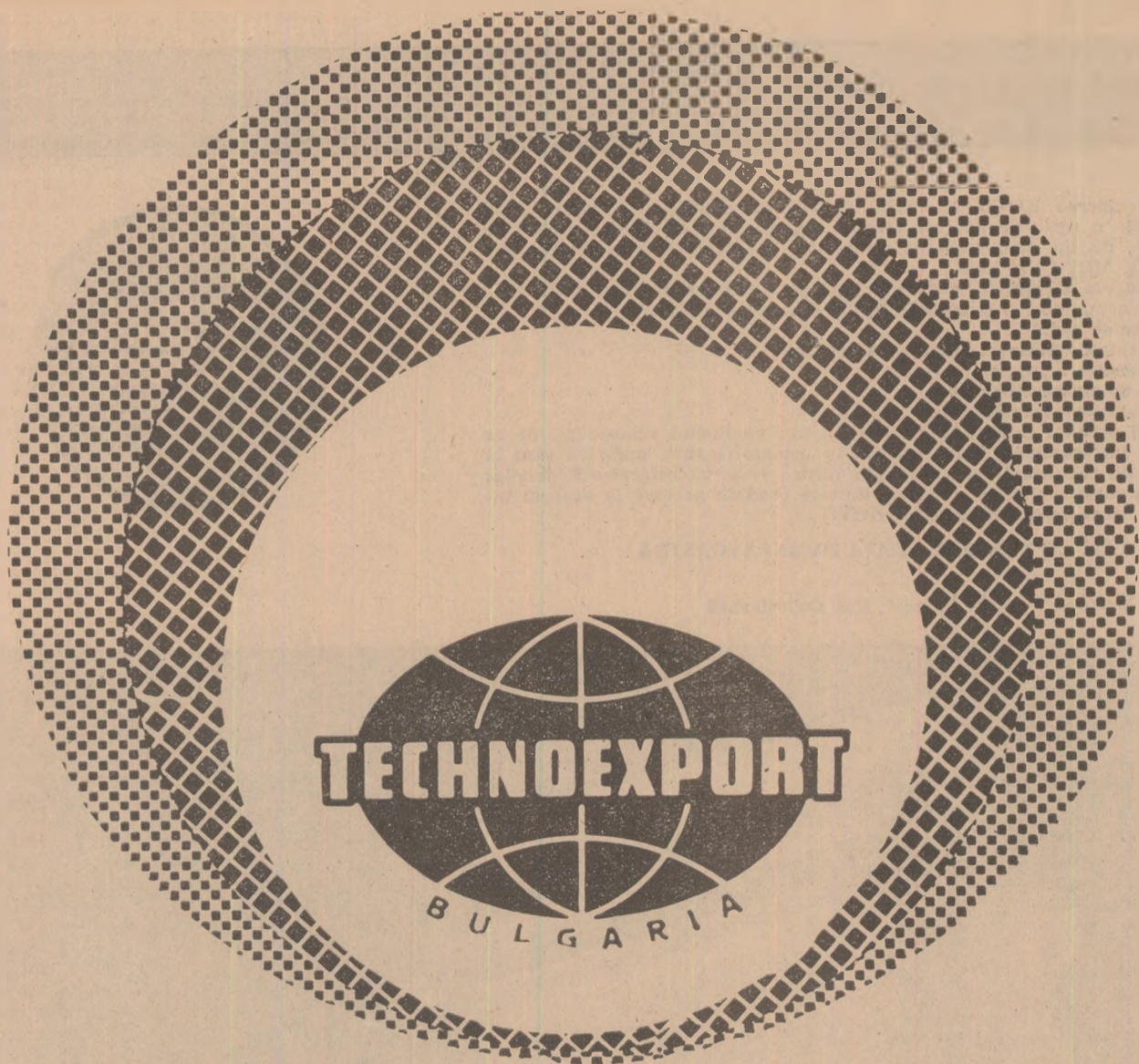
Legea nr. 5/1973, art. 43, se referă numai la suprafața locativă folosită pentru activități comerciale, nu și la spațiile folosite în piețe, tîrguri și oboare.

Abrogarea Decretului nr. 172/1953 și H.C.M. 4384/1953 nu înseamnă și abrogarea prețurilor și tarifelor stabilite în baza acestor acte normative.

Grupaj realizat de :

Aurel ȘTIRBU
dr. C. JORNESCU
Emil ZAMFIRESCU
H. MATEI

Redactor coordonator
dr. Al. DETEȘAN

INVITAȚIE

Organizația economică de engineering TEHNOEXPORT — Sofia are onoarea a vă invita să vizitați standurile sale de la Tîrgul Internațional București, 5—14 octombrie 1978.

Organizația TEHNOEXPORT supune atenției vizitatorilor mașini pentru industria alimentară și a tutunului, compresoare, mașini moderne de construcții.

Un deosebit interes suscită agregatul de balotare a tutunului tip ATB-1, care execută complet mecanizat toate operațiile de confecționare și ambalare a baloșilor după metoda „Tanga”, compresoarele și agregatul compresor condensator după licența firmei „Linde” — R.F.G.

Specialiștii și standiștii vă stau la dispoziție pe tot timpul tîrgului pentru informații asupra tuturor problemelor care vă interesează.

Adresa : IHO TEHNOEXPORT, Sofia
Str. Fr. Joliot-Curie, 20 ; Telefon : 7381
Telegrame : Tehnoexport — Sofia
Telex : 022193, 022048

Intreprinderea KOVO vă invită să vizitați expoziția sa, unde puteți cunoaște o serie de aparate electronice, electrice și diferite utilaje de reglare, de tip nou, moderne, fabricate de întreprinderile cehoslovace TESLA, METRA și ZPA.

Vă atragem atenția în special asupra următoarelor produse :

- semiconductori și circuite integrate (sisteme unificate)
- piese de radio
- aparate de măsurat circuitele integrate
- voltmetre numerice cu ecran
- servomotoare electrice
- regulatoare transistorate

Vizitați standul întreprinderii KOVO, din pavilionul cehoslovac, de la Târgul Internațional București, 5—14 octombrie 1978, unde vă stau la dispoziție tehnicienii și specialiștii noștri, care vă informează detaliat despre acestea și despre o serie de alte produse pe care le exportă întreprinderea de comerț exterior KOVO

AȘTEPTĂM CU PLĂCERE VIZITA DUMNEAVOASTRĂ

KOVO

ul. Jankovcova 2, 170 88 Praga 7, R.S. Cehoslovacă

